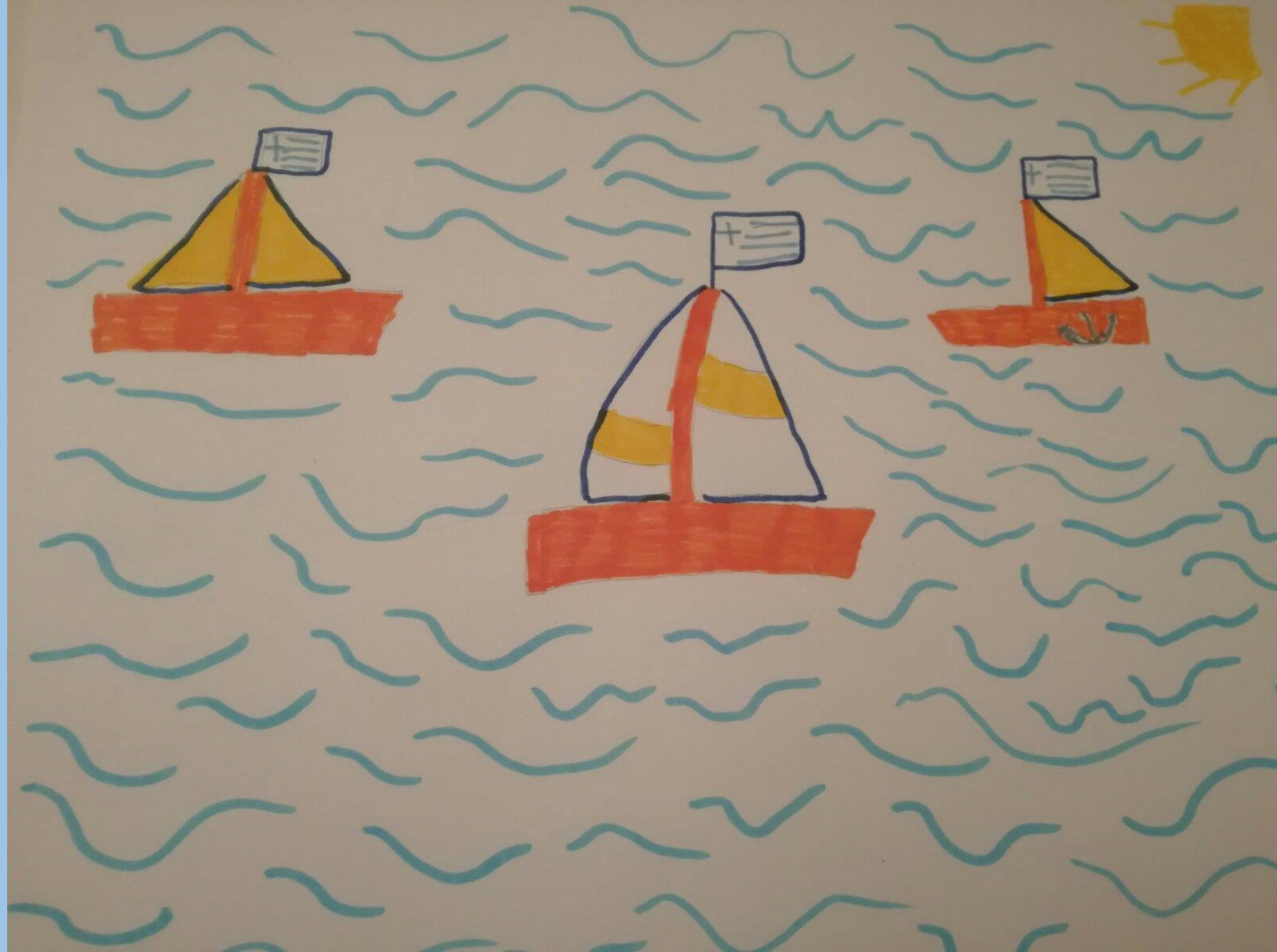

ΤΑ ΕΛΛΗΝΑΚΙΑ

6ο ΤΜΗΜΑ ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

- Με αφορμή, τη γιορτή της 25^{ης} Μαρτίου 1821, διαβάζουμε το ποίημα του μεγάλου Έλληνα ποιητή, Οδυσσέα Ελύτη, Τα Ελληνάκια (από τα Ρω του Έρωτα).

Ταξιδεύουμε μαζί με τα παιδιά στο γαλάζιο, στη θάλασσα, στον ήλιο, στην πατρίδα, στην Ελλάδα.

Τα Ελληνάκια

Το Μάρτη περικόλεσα
και τον μικρό Νοέμβρη
Τον Αύγουστο τον φεγγερό
Κακό να μη μας έβρει

Γιατί είμαστε μικρά παιδιά
Είμαστε δυο Ελληνάκια
Μες στα γαλάζια πέλαγα
Και στ' άσπρα συννεφάκια

Γιατί είμαστε μικρά παιδιά
κι η αγάπη μας μεγάλη
Που αν τη χωρέσουμε απ'τη μια
περσσεύει απ'την άλλη

Κύματα σύρετε ζερβά
κι εσείς τα σύννεφα δεξιά
Φάληρο με Περαιά
μια γαλανή σημαία

Ο.Ελύτης

- Επίσης μπορούμε να διαβάσουμε το βιβλίο της Ευγενίας Φακίνου «Τα Ελληνάκια»
Ένα παραμύθι εμπνευσμένο από την ελληνική λαϊκή τέχνη και τον αγώνα των Ελλήνων για την ελευθερία.

τά ελληνάκια

Μια φορά κι έναν καιρό, σ'ένα
χωριό κοντά στη θάλασσα, ζούσε
η κυρά Λένη με τα παιδιά της:
Το Γιώργη και τη Μαρία.

Τα δίδυμα μεγάλωσαν.
Η Μαρία έγινε ολόκληρη
κοπέλα! Και τι κοπέλα!

Κι ο Γιώργης δεν πάει πίσω..
Καβάλα στο άλογό του την
Αστραπή τρέχει
στα χωράφια και κάνει δουλειά για
δέκα...

Όμως ο αφέντης ο Αγάς, θα
έρθει πάλι να τους πάρει τα μισά.
Τρόφιμα και χρήματα...

Μια μέρα ο Αφέντης ο Αγάς διέταξε
Το Γιώργη να πάει με ένα καράβι να
Πιάσει τη γοργόνα, γιατί βουλιάζει
τα καράβια του. Αν δεν το κάνει θα
πάρει την αδελφή του τη Μαρία.

Ο Γιώργης ταξίδεψε δέκα μέρες στη
θάλασσα και βρήκε τη γοργόνα.
Όποιος όμως μπορούσε να δει και
να ακούσει τη γοργόνα, δε γινόταν
να τη φυλακίσει.
«Γύρνα πίσω στον τόπο σου, η
Μαρία κινδυνεύει» είπε η
γοργόνα.

Ο Γιώργης έφτασε πίσω στο χωριό.
Τα σπίτια όλα άδεια!
Το Παγόνι, του είπε τι είχε συμβεί.

«Ήρθε ο Αφέντης ο Αγάς στο γάμο
Του Γιάννου και της Παγώνας και
ζήτησε κρασί και μεζέ» είπε το
Παγόνι.

«Κι εσύ Μαρία σήκω επάνω να
χορέψουμε»

«Δεν χορεύω με το ζόρι!» απάντησε
η Μαρία. «Τότε η συνοδεία του
Αφέντη του Αγά σήκωσε τα όπλα
και οι δικοί μας τράβηξαν τα
σπαθιά.»

«Αρκετά!» Φώναξε ο Γιώργης και
τράβηξε το σπαθί του. Δεν είμαστε
πια λίγοι. Το αποφάσισαν και στ'
άλλα χωριά. Εμπρός λοιπόν για
το βουνό!»

Το βουνό κοκκίνιζε από τα φεσάκια των Ελλήνων.

«Καλύτερα μιας ώρας ελεύθερη ζωή παρά σαράντα χρόνια σκλαβιά και φυλακή..» φώναξε η Μαρία.

Ήταν 22 Μαρτίου 1821.

Τέλος , μαζί με τα παιδιά
φτιάχνουμε σημαιούλες:
Με κολλάζ κόβοντας μικρά
χαρτάκια, με πινέλα, με εκτύπωση
που ακολουθεί..
Ελπίζουμε να περάσατε όμορφα!!

Η προϊσταμένη και οι παιδαγωγοί
του 6^{ου} Τμήματος Προσχολικής
Αγωγής

